

OPLECEK (1) *sb m*

o oraz *oba e* prawdopodobnie jasne (tak w o-, plecy oraz -ek, tak też Cn).

sg [N oplecek. ◇ G oplecka.] ◇ I oplecki(e)m.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. Stanik bez rękawów noszony do sukni kobiecej; rodzaj gorsecika; *amictorium* Cn: kithlicza płoczienna zopieczkiem harafzowym kroliki podbita *LibMal* 1553/179v; [Sukienka brunatna na białągłową z muchajerem zielonym do oplecka i z sukнем zielonym do odziemku, jeszcze nie skrajany *InwMieszcz* 1557 nr 73; Letnik kitajczany z czerwonym aksamentem u oplecka i rękawów *InwMieszcz* 1561 nr 102, *InwMieszcz* 1558 nr 83; Oplecek/ *Amictorium*, humerale. *Volck* Ppp2; *Amictorium*, ein kragen. Pol. kftałt/ oplecek [!]. *Volck* 23].

2. [Krótki, obcisły kaftan męski z rękawami: *Amictorium* Kragen Xtałt/ Oplecek/ Kábatek *ArtNom* L7v.]

Synonimy: 1., 2. kabatek, kształt.

AW